

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ.

Ἐπὶ τοῦ ἤχου, « Vienni meco sol di rose,
τοῦ Μελοδράματος « Ernani. »

1

Ἕνα βράδυ τὸν χειμῶνα
Ὅταν εἴμεθα οἱ δύο
Κι' ἀψήφουσαμεν τὸ κρῦς
Κι' ὠμιλοῦσαμεν γλυκὰ,
Δὲν θυμᾶσαι πόσα λόγια,
Μὴ τὰ ἀπιστά σου χεῖλη,
ὦ γλυκεῖα τότε, φίλη,
Μ' ἔλεγες ἐρωτικά;

2

Ἐλυσμένης τὰ πάντα
Καὶ τοὺς ὄρκους καὶ φιλίαν,
Ἐτὴν σκληρὰν σου τὴν καρδίαν
Κανὲν αἶσθημα δὲν ζῇ!
Ποῦ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη
Τῶν ἐρώτων ἡ γλυκεῖα,
Ποῦ ἐκείν' ἡ εὐτυχία,
Ποῦ τῶν πόθων ἡ πηγὴ!

3

Ἐτοὺς ψευδεῖς σου τώρα ὄρκους
Ποῖος ἄρα νὰ πλανᾶται,
Καὶ φρονεῖ πῶς ἀγαπᾶται,
Κι' ὡς τρελλὸς σὲ ἀγαπᾷ;
Ἄς τὸ μάθῃ, ὅτι εἶναι
Εἰς σὲ μόνον δεδομένον
Τὸν ἀθῶον ἐρωμένον
Ἀσπλαγγνα νὰ ἀπατᾷ!

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

1.

Πειρατὴς συλληφθεὶς προσήχθη ἐνώπιον
τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου δέσμιος διὰ ν' ἀ-
νακριθῇ καὶ λάβῃ τῶν πράξεών του τὰ ἐπί-
χειρα. Ἐρωτώμενος λοιπὸν ὑπὸ τοῦ Ἀλε-
ξάνδρου ἐν τίνι δικαίωματι καταμαστίζει
διὰ τῆς πειρατείας τὰ πελάγη καὶ κατα-
στρέφει τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον;
ἐν ἐκείνῳ τῷ δικαίωματι, βασιλεῦ, ἀπὴν-
τησεν ἀρόβως ὁ πειρατὴς, δυνάμει τοῦ ὁ-

ποίου καὶ σὺ κατερμημόνεις τὴν Οἰκουμένην.
Καὶ ὅμως, Μεγαλειότατε, ἐγὼ μὲν, διότι
ἐξασκῶ τὴν ἔργον μου δι' ἑνὸς πλοιαρίου,
ὀνομάζομαι πειρατῆς, σὺ δὲ, διότι
ἐξασκεῖς τὸ ἰδικόν σου διὰ μυριάδων
στρατιᾶς, ὀνομάζεσαι Αὐτοκράτωρ.

2.

Μεγάλης πόλεως κάτοικος περιφρονῶν
ἀσημάντου χωρίου κάτοικον, τὸν ἀπεκάλε-
σε χωριάτην. Ὁ περιφρονηθεὶς χωρὶς
ποσῶς νὰ δειλιάσῃ, ἀπῆντησεν ὑπομειδιῶν·
« ἔχεις δίκαιον, Κύριε, τὸ βλέπω καὶ ἐγώ·
» πλὴν συλλογίσου ὅτι, ἐγὼ μὲν, ἐπειδὴ
» εἶμαι ἀπὸ μικρὸν χωρίον, εἶμαι μι-
» κρὸς χωριάτης, σὺ δὲ ὡς κά-
» τοικος μεγάλου, ἀρμόζει, καὶ δὲν τὸ
» ἀρνεῖσαι, νὰ ὀνομάζεσαι καὶ μεγ-
» λος χωριάτης. »

3.

Ἐπὶ τοῦ βασιλέως τῆς Σκωτίας Ἰακώβου
τοῦ Β'. καθρέθη δι' ἀπείθειαν ἱερεὺς τις
δυνάμει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων.
Καθ' ἣν στιγμὴν δὲ ἐτελεῖτο ἡ πράξις, ὁ
καθαιρούμενος σείων τὴν κεφαλὴν καὶ μυ-
κτριζόμενος ἔλεγε μόνος του. « Αἶ, ἡ
» πράξις αὕτη σαμπόσας μυριάδας ψυχῶν
» ἔχει νὰ κατευοδώσῃ εἰς τὸν ἅδην ἄ-
» ναυλα! » « Καὶ πῶς; τὸν ἠρώτησεν
ἡ παρατυχοῦσα Ἀρχή, « μὴ μελετᾷς καμ-
» μίαν στάσιν κατὰ τῶν καθεστώτων; »
« Ὁχι, ἀπῆντησεν ὁ καθαιρεθεὶς, ἀλλ' ἐ-
» συλλογίσθηκα νὰ κάμω τὸν ἱατρόν. »

4.

Ἱεροκῆρυξ ἐρμηνεύων ποτὲ ἀπὸ τοῦ Ἀμ-
βωνος τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς τοὺς ἐκκλη-
σιαζομένους, ἐγρονθοκόπει ὡς σκιამάχος
καὶ ἐμεγαλοφώνει ὡς μαινόμενος, διότι ἐνό-
μιζεν, ὡς συνήθως γίνεται, ὅτι τὰ σχήμα-
τα καὶ μάλιστα τὰ θεατρικὰ, καὶ αἱ φωναὶ